

Arrest

nr. 211 562 van 25 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & T. LIPPENS
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1995.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 26 november 2015 en dient op 16 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 maart 2017 en 16 april 2018 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 24 april 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Afghaans staatsburger van Pashto origine.

Volgens uw verklaringen zou u uw hele leven samen met uw ouders, broers en zussen in het dorp Taporak, in de regio Kelagay van het district Doshi, provincie Baghlan, hebben gewoond.

Uw ouders zijn volgens uw verklaringen landbouwers. Desondanks bent u gedurende 12 jaar naar school gegaan in uw regio. In 2015 vervulde u uw middelbare studies.

Op 1 oktober 2015 was u samen met enkele vrienden cricket aan het spelen. Eén van hen, M(...), had zich aangesloten bij de Taliban. Er ontstond een discussie over het conflict tussen de Taliban en de overheid, waarbij u kritiek uitte op de Taliban. M(...) schold u uit voor ‘kafir’ (ongelovige). Er ontstond een handgemeen, waarbij u enkele klappen uitdeelde aan M(...). Na dit incident vertrok u meteen naar het huis van uw oom in de stad Pul-e-Khumri. M(...) lichtte zijn broer, M(...) J(...), een ouder lid van de Taliban, in over jullie conflict. Die avond kwam M(...) J(...) naar uw woning, waarbij uw vader werd geslagen. Twee dagen later kwam de Taliban opnieuw naar jullie woning. Hierop riep uw vader een jirga van de ouderen bijeen, waarbij ook M(...) J(...) aanwezig was. Er werd beslist dat uw familie met rust zou worden gelaten, maar dat u moest worden geveiseerd omdat u een spion voor de overheid was.

Ongeveer 10 dagen na het begin van het conflict vertrok u vanuit Pul-e-Khumri naar Kabul. Daar nam u de bus richting de provincie Nimroz, waar u de grens met Iran overstak. U reisde verder door Iran en Turkije naar Europa. Op 26 november 2015 kwam u aan in België. Op 16 december 2015 vroeg u asiel.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een uitwijzingsbevel uit Duitsland voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van

essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat hoewel u over enige geografische kennis van de regio Kelagay in het district Doshi beschikt, wat een indicatie is dat u mogelijk een familiale of andere band heeft met de regio en/of dat u daar mogelijk ooit enige tijd hebt verbleven, uw kennis toch belangrijke lacunes vertoont. Zo is het bijzonder vreemd en weinig geloofwaardig dat u enkele flagrante fouten maakte wat betreft de naburige districten van uw eigen district Doshi. Gevraagd naar deze naburige districten, noemde u Pul-e-Khurmi in het noorden, Khenjan in het zuiden, Tala-wa-Barfak aan de ene kant en Andarab aan de andere kant. U beweerde stellig dat er geen andere aangrenzende districten waren. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, dat er nog twee andere aangrenzende districten zijn, namelijk Dahana-e-Ghori, waarvan de districtsgrens op louter enkele kilometer ten westen van uw eigen dorp ligt, en Nahrin, dat een tiental kilometer ten noordoosten van uw dorp ligt. Zelfs toen u werd verteld en aan de hand van een schets werd uitgelegd dat er, behalve de districten die u had opgenoemd, nog een district was dat grensde aan uw eigen district en dat vlakbij uw eigen dorp lag aan de westelijke kant (aan de zijde van de zonsondergang, net over de bergen), moest u het antwoord schuldig blijven. Volgens u lag enkel het district Tala-wa-Barfak ten westen van uw dorp (CGVS II, p. 9-10). De vaststelling dat u blijkbaar nog nooit hebt gehoord van het district Dahana-e-Ghori, dat vlakbij uw eigen dorp ligt, maakt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw bewering dat u tot voorbij het moment van meerderjarigheid (en het afwerken van uw middelbare school) voortdurend in de regio Kelagay zou hebben gewoond.

Daarenboven is gebleken dat uw kennis over recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst dermate ontoereikend is, dat helemaal geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u daar uw hele leven en tot uw beweerde vertrek uit de regio in oktober 2015 zou hebben gewoond.

Vooreerst merkt het CGVS op dat uw kennis van prominente figuren die de laatste jaren belangrijke posities innamen in de provincie Baghlan schromelijk ontoereikend is. Zo wist u wel dat Abdul Satar Bahrez de provinciegouverneur van Baghlan is en dat Sultan Mahomed Ebadi zijn voorganger is, maar bij verdere bevraging bleek deze kennis echter uiterst oppervlakkig te zijn en ingestudeerd over te komen. Gevraagd tot welke etnische groep gouverneur Abdul Satar Bahrez behoort, moet u het antwoord schuldig blijven. U zei dat hij Dari sprak, maar dat u niet wist of hij tot uw eigen etnische groep, de Pashtoenen, behoort of dat hij misschien een Tadzjiek is (CGVS I, p. 16). Gevraagd hoe lang Abdul Satar Bahrez reeds provinciegouverneur was, zei u dat hij ongeveer 5 jaar op post was. Volgens uw verklaringen zou Sultan Mahomed Ebadi dus omstreeks 2012 zijn vervangen als gouverneur door Abdul Satar Bahrez en zou deze laatste dus al ongeveer 3 jaar aan de macht zijn geweest voor uw beweerde vertrek uit de regio in oktober 2015. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Abdul Satar Bahrez pas op 8 oktober 2015 – wat samenvalt met uw beweerde vertrek uit de regio medio oktober 2015! – werd aangesteld als opvolger van Sultan Mahomed Ebadi, nadat Ebadi na aanhoudende klachten van de bevolking van Baghlan uit zijn post werd ontheven. De vaststelling dat u zo weinig kunt vertellen over de laatste gouverneur van Baghlan en dat u de aanstelling van gouverneur Bahrez dermate verkeerd situeert in de tijd – 3 jaar voor uw beweerde vertrek in plaats van net op het moment van uw vertrek – doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit het district Doshi en de provincie Baghlan.

Ook wat betreft belangrijke figuren uit uw eigen district Doshi op het moment van uw vertrek bleek uw kennis uiterst oppervlakkig. Zo wist u wel de naam van het hoofd van het district, Shamsuddin Sarhadi, maar voor het overige kon u helemaal niets over deze persoon vertellen. Toen u werd gevraagd om gelijk wat over de achtergrond van deze persoon te vertellen, zei u dat u hierover geen informatie hebt en dat u enkel zijn naam kent (CGVS I, p. 17). De naam Hadji (Mamur) Mohammed Khan, de voorganger van Sarhadi als districtshoofd van Doshi in de periode 2010-2011, bleek u volslagen onbekend te zijn, net zoals de namen van Hazifullah Sher Ali en Muhibullah Khan (CGVS I, p. 17),

nochtans twee politiechefs van het district Doshi in de laatste 5 jaar voor uw beweerde vertrek uit de regio. Deze vaststellingen ondermijnen uw beweerde recente herkomst uit het district Doshi nog verder.

Voorts bleek u ook andere belangrijke personen afkomstig uit het district Doshi niet te kennen. Gevraagd naar Sadat Mansoor Naderi, zei u dat deze persoon voor de overheid werkt en enkele dagen voor het interview bij het CGVS was overleden aan een natuurlijke dood. Gevraagd uit welke regio binnen het district Doshi deze persoon komt, zei u dat u dit niet wist (CGVS I, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Sadat Mansoor Naderi een belangrijke politicus en zakenman is in Afghanistan. Zijn vader, Sayyed Mansoor Naderi, is de hoogste religieuze leider van de sjjiitische ismaili gemeenschap in Afghanistan. De familie Naderi is afkomstig uit de Kaihan vallei in het district Doshi, waar ze uitgebreide eigendommen hebben. Sadat Mansoor Naderi, die overigens nog steeds in leven is, bezit ook enkele mijnen in het district Doshi en investeert veel in de economie van de provincie Baghlan. Dat u zo weinig zou weten over deze persoon en dat u niet blijkt te weten van welke plek in uw eigen district deze persoon afkomstig is, namelijk de Kaihan vallei, is niet geloofwaardig te noemen, temeer u zelf Kaihan als een plaats in het district Doshi vernoemt (CGVS I, p. 15). Dit toont eens te meer de oppervlakkigheid van uw kennis over het district Doshi aan. Ook wat betreft andere prominenten afkomstig uit uw eigen district bleek uw kennis quasi onbestaande. De naam Samiuddin Nazer bleek u niets te zeggen, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze persoon, die afkomstig is uit het district Doshi, in 2014 werd verkozen als provincieraadslid in Baghlan. Gevraagd naar de naam Firuzuddin Aimaq, zei u dat deze persoon 'als advocaat voor de overheid werkte'. Voor het overige kon u helemaal niets over deze persoon zeggen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze persoon, die eveneens uit Doshi afkomstig is, in 2014 werd verkozen tot vice-hoofd van de provincieraad van Baghlan. Gevraagd of u zelf namen van belangrijke politieke leiders of leiders van politieke partijen uw regio kon noemen, zei u droogweg dat 'er niemand van de overheid is bij ons in de omgeving' (CGVS I, p. 20). Het hoeft weinig betoog dat het niet geloofwaardig is dat u dermate weinig kennis hebt van belangrijke personen uit de regio waar u uw hele leven en volgens uw verklaringen tot oktober 2015 zou hebben gewoond.

Wat betreft belangrijke leiders van de Taliban in uw regio, bleek uw kennis evenzeer ontoereikend. Gevraagd naar wie Qari Mustafa is, zei u dat dit een Taliban leider is die 3 of 4 jaar geleden werd aangehouden door de overheid. Gevraagd waar deze persoon werd aangehouden, zei u dat hij onderweg was richting Doshi en dat ze hem 'daar onderweg ergens' hebben aangehouden (CGVS I, p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, werd Qari Mustafa, Taliban leider van het Doshi district, echter reeds in augustus 2011 aangehouden in Torkham, op de grens tussen Afghanistan en Pakistan. Gezien het profiel van deze persoon, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u dit toch beter zou kunnen duiden. De naam Maulvi Shams Ur-Rahman bleek u evenmin veel te zeggen. U zei dat u wel over deze persoon had gehoord, maar dat u geen informatie over hem had. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat Maulvi Shams Ur-Rahman, het toenmalige hoofd van de Taliban voor uw district, in september 2012 werd gedood door de overheid (bij een luchtaanval), zei u: "Klopt misschien, maar ik heb daar geen informatie over" (CGVS I, p. 20). De naam Maulvi Mamoor bleek u geheel onbekend (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat deze persoon in september 2014 als hoofd van de Taliban voor uw district werd gearresteerd tijdens een operatie van de overheid.

Daarenboven bleek u onaannemelijk weinig te weten over gebeurtenissen in uw regio van herkomst in de jaren voor uw beweerde vertrek in oktober 2015.

Zo beweerde dat er nooit buitenlandse troepen in de regio Kelagay waren geweest. U zei dat er in de regio nooit een basis was geweest waar buitenlandse troepen gelegerd waren (CGVS I, p. 14-15). Dit is manifest onjuist. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er tot 2012-2013 Duitse militairen waren gestationeerd op de militaire basis in Kelagay. Deze basis ligt in vogelvlucht op enkele kilometers van Taporak, het dorp waar u beweerde uw hele leven te hebben gewoond. U wist deze basis overigens wel correct te situeren nabij het dorp Bugai. Het is echter absoluut ondenkbaar dat u niet zou weten dat daar tot 2012-2013 buitenlandse soldaten waren gestationeerd indien u effectief uw hele leven en tot oktober 2015 in Taporak zou hebben gewoond.

Verder bleek u zeer weinig te weten wat betreft recente veiligheidsincidenten in de regio. Gevraagd in uw regio ooit aanvallen waren geweest op zendmasten of infrastructuur voor telefonie, antwoordde u ontkenkend (CGVS I, p. 23). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat er in juli 2013 bijvoorbeeld wel degelijk een aanval gebeurde op infrastructuur voor mobiele communicatie in de regio Kelagay. Voorts bleek de naam Ahmad Shah Ramadan u niets te zeggen (CGVS I, p. 23), terwijl

uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in augustus 2013 in het district Doshi een aanval gebeurde op het konvooi dit lid van het Afghaanse parlement. Dit incident gebeurde op de weg naar Kabul in de Piaž-Qol regio van het district, dat vlakbij uw eigen regio Kelagay is gelegen. Gevraagd naar Ashiqullah Wafa, wist u correct aan te geven dat deze persoon een zakenman is, dat hij eigenaar is van verschillende tankstations en dat hij kandidaat voor het parlement was. Toen u werd gevraagd of er ooit iets met deze persoon is gebeurd, zei u dat u hier geen informatie over had. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat er in september 2014 een aanslag op zijn voertuig was geweest in de regio Kelagay, waarbij hij ongedeerd kon ontkomen, bleek dit incident u niet veel te zeggen. U antwoordde laconiek: "Ja. Dat zijn normale dingen. Dat gebeurt bij iedereen daar." (CGVS I, p. 26). U bleek evenmin te hebben gehoord van een aanslag op het leven van Mohammad Azim Mohseni (CGVS I, p. 23). In december 2014 vond er nochtans een bomaanslag plaats op het voertuig van Mohseni in het district Doshi. U benoemde Mohammad Azim Mohseni, die afkomstig uit de provincie Baghlan, overigens verkeerdelijk als lid van de districtsraad, terwijl hij natuurlijk lid is van het Afghaanse nationale parlement. De naam Ghoussudin bleek u ook maar weinig te zeggen. U zei dat een dorpsgenoot, die aan een natuurlijke dood was overleden, zo heette, maar u kende geen bekende persoon met die naam. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat Ghoussudin, volgens het districtshoofd van Doshi een 'invloedrijke persoon' uit de regio Kelagay – de regio vanwaar u volgens uw beweringen afkomstig zou zijn – in mei 2015 publiekelijk werd doorgeschooten door leden van de Taliban.

Voorts bleek u niet op de hoogte te zijn van incidenten in de regio Kelagay waarbij burgers om het leven kwamen. U zei dat 'zoiets nooit is gebeurd' in uw regio. Toen verder werd gevraagd of er in Kelagay ooit burgers waren omgekomen als gevolg van IED's (bermbommen), zei u dat dit misschien gebeurde, maar dat u hier niet van op de hoogte was (CGVS I, p. 23). Nochtans komen dergelijke incidenten geregeld voor in de regio. Zo werden er in augustus 2013 bijvoorbeeld 8 kinderen het slachtoffer van een IED toen ze hun vee lieten grazen in de Piaž-Qol regio van Doshi. Meerdere kinderen kwamen hierbij om het leven. Zoals gezegd, ligt de Piaž-Qol regio vlakbij Kelagay. In februari 2014 kwamen dan weer 3 burgers om het leven toen hun voertuig werd geraakt door een IED in de regio Kelagay. In een dergelijke context is het niet geloofwaardig dat u geen voorbeelden van deze of soortgelijke incidenten zou kunnen geven wanneer u hier uitdrukkelijk naar wordt gevraagd. Toen u vervolgens werd gevraagd of u ooit gehoord van een incident waarbij politieagenten zwemmende kinderen zouden hebben gedood, antwoordde u ontkennend. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in september 2013 een ophefmakend incident plaatsvond in het district Doshi. Enkele politieagenten zouden in een meer of rivier nabij Darmek/Dromak of Larkhaw, in de buurt van de regio Kelagay, aan het vissen zijn geweest met raketlanceerders. Hierbij raakten ze een groep kinderen die aan het zwemmen waren of zich op de oever bevonden. Meerdere jonge kinderen lieten hierbij het leven. Dit incident veroorzaakte grote opschudding; in die mate dat president Karzai persoonlijk tussenbeide kwam om een grondig onderzoek naar dit incident te garanderen en de getroffen families compensatie voor het geleden verlies te beloven. Gezien de aard en impact van deze gebeurtenis lijkt het moeilijk denkbaar dat u, die volgens uw verklaringen op dat moment in de regio verbleef, hier nog nooit van zou hebben gehoord.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat u uw hele leven gewoond zou hebben in en recent afkomstig zou zijn uit het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan.

Ter verschoning van uw uiterst gebrekkige kennis over belangrijke personen en recente gebeurtenissen uit uw beweerd regio van herkomst, zei u dat u in een klein dorpje opgroeide, waar geen elektriciteit, internet, tv of radio is, en dat u daarom maar weinig informatie hoorde over gebeurtenissen in de regio (CGVS I, p. 24). Deze uitleg is absoluut niet afdoende. Zoals u zelf aangaf, wordt er in het dorp gepraat over incidenten die in de regio gebeuren. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat zelfs iemand die afkomstig is uit de rurale regio in Afghanistan toch enigszins op de hoogte is van gebeurtenissen in en rond de plek waar hij woont. Daarenboven gaf u zelf ook toe dat eigenlijk iedereen over een radio beschikt (hoewel de leden van uw gezin blijkbaar als enigen niet). In dit verband moet nog worden gewezen op uw opleidingsniveau. U zei dat u gedurende 12 jaar naar school bent geweest en dat u het middelbaar onderwijs hebt afgemaakt (CGVS I, p. 4-6), wat op zich reeds een opmerkelijk hoog scholingsniveau is voor iemand die beweert te komen uit een familie van kleine landbouwers op het Afghaanse platteland. Van iemand met een dergelijk niveau van scholing mag toch meer kennis over belangrijke personen en recente gebeurtenissen uit zijn regio worden verwacht, quod non in casu. Dit klemt des te meer, gezien ook uit uw eigen Facebookprofiel (cf. printouts in bijlage) blijkt dat u een meer dan gewone interesse hebt in actuele gebeurtenissen. U blijkt immers tal van Facebookpagina's

van Afghaanse politici, journalisten en diverse nieuwsmedia te 'liken'. Deze interesse in de actualiteit staat in schril contrast met uw uiterst gebrekkige kennis over gebeurtenissen die zich in uw eigen beweerde regio van herkomst hebben afgespeeld.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Doshi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20/03/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS I, p. 2, 26). Dit gebeurde nogmaals uitdrukkelijk tijdens het tweede gehoor (CGVS II, p. 2, 11-13). Zoals gezegd werd er reeds bij aanvang van het gehoor op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Geconfronteerd met uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst en gewezen op het belang van het vertellen van de waarheid over uw reële situatie, bleef u volhouden dat u recent uit de regio was vertrokken en bleef u ook volhouden dat u in uw dorp maar weinig informatie vernam over wat er rondom u in de regio gebeurde (CGVS, p. 26). Zelfs toen u voor een tweede maal werd opgeroepen bij het CGVS en u nogmaals uitdrukkelijk werd geconfronteerd met het feit dat geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit de regio Kelagay in

het district Doshi, en waarbij u nogmaals werd gewezen op het belang van het vertellen van de waarheid over uw werkelijke verblijfplaatsen en de mogelijke gevolgen voor de uitkomst van uw asielaanvraag als u dit niet zou doen, bleef u volhouden dat u daar wel degelijk vanaf uw geboorte tot oktober 2015 onafgebroken in Kelagay zou hebben gewoond (CGVS II, p. 11-13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het enige document dat u voorlegde, een uitwijzingsbevel uit Duitsland, vormt geen bewijs van uw identiteit of herkomst uit de provincie Baghlan en kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van de paragrafen 197-199 van het “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*”. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft begaan.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren”.

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van de verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door de verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

Krachtens artikelen 197, 198 et 199 van de Handbook on Procedures, zijn onjuiste verklaringen niet op zich een voldoende reden om de beschermingsstatus te weigeren en heeft de interviewer de verantwoordelijkheid om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.

De tegenstrijdigheden die aangehaald werden in de bestreden beslissing zijn niet van deze aard dat de ze de geloofwaardigheid van het hele relaas kunnen aantasten.

Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

Volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002,).

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002).

Verder verzoekt hij het voordeel van de twijfel.

In overkomend geval heeft de verweerder vastgesteld dat de verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingplicht en dat hij gelogen heeft over de plaats waar hij verbleven is voor zijn komst naar België. Daarom kan er volgens het CGVS evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas van de verzoeker en aldus geen internationale bescherming worden toegekend. Ook de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet werd tot de verzoeker geweigerd voor deze reden.

1. Betreffende de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet

De verweerder verwijt de heer SHINWARI ten eerste de “belangrijke” lacunes van zijn geografische kennis van de regio Kelagay in het district Doshi en die van de naburige districten en ten tweede zijn beperkte kennis over recente gebeurtenissen die zich in zijn regio hebben plaatsgevonden voor zijn vertrek in 2015.

De verzoeker is niet eens met de bestreden beslissing. Hij heeft wel aan zijn medewerking plicht voldaan. De verzoeker heeft tot alle vragen van het CGVS beantwoord en heeft ook alles wat hij weet over zijn regio aan het CGVS overgebracht.

Met betrekking tot zijn regio van herkomst heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met de meerderheid van de verklaringen van de verzoeker. De verzoeker heeft tijdens de gehoren wel nauwkeurige informatie kunnen geven over zijn dorp, zijn directe omgeving, maar ook over zijn regio van herkomst, waar o.a.:

- De verschillende plekken die tussen Pul-e-Khumri en Doshi liggen (CGVS I, p. 8);
- De weg van zijn dorp tot Doshi districtcentrum (CGVS I, p. 11 ; CGVS II, p. 10);
- De omgeving van zijn dorp heeft hij ook duidelijk kunnen beschrijven (CGVS I, pp. 9-10);
- De naam de rivier, van de bergen, de plaats waar de brug om naar Doshi te gaan ligt, de plaats waar de dorpelingen naar medische zorgen kunnen vragen, het ziekenhuis waar ze voor ernstige zaken moeten gaan, de plaats waar dit ziekenhuis ligt, waar in Kelagay de gevangenis ligt (CGVS I, pp. 1015);
- Hij kon ook precies antwoorden over de verschillende etnische groepen in Kelagay en waar ze meer precies te vinden zijn (CGVS I, p. 15);
- Met betrekking tot de weg van zijn dorp tot het districtscentrum (CGVS I, p.10), tot de weg van Kaboek tot Jalalabad (CGVS II, p.15);
- De heer gaf ook specifiek aan welke infrastructuur recent in zijn regio werd gebouwd of gerenoveerd (CGVS I, p. 25).

De verzoeker heeft ook alles wat hij weet over de belangrijke personen van zijn regio en over de recente incidenten die daar plaats hebben gevonden.

De heer SHINWARI heeft ook uitgelegd ter vershoning van zijn "uiterst gebrekkige kennis over belangrijke personen en recente gebeurtenissen uit zijn regio van afkomst" dat hij afkomstig was van een klein afgelegen dorp aan de andere kant van de rivier in verband tot het districtcentrum en zonder elektriciteit (en dus ook zonder televisie, radio, noch internet). Het CGVS is niet overtuigd door deze uitleg gelet in zijn dorp gepraat wordt over de incidenten die in zijn regio gebeuren. Hier moet worden benadrukt dat de verzoeker wel de incidenten die in zijn dorp gebeurde wist en ook de plekken waar de meeste van zijn dorpingen ging. Hij kent integendeel niet al de gebeurtenissen en al de belangrijke personen uit Doshi die ver van zijn dorp ligt en waar verzoeker, net zoals de rest van de dorpingen heel weinig naar toe gaan¹. Hoewel er redelijkerwijze kan worden verwacht dat een burger afkomstig uit een rurale regio in Afghanistan enigszins op de hoogte is van de gebeurtenissen in en rond de plek van waar hij vandaan komt en waar hij woont, kan er niet redelijkerwijze worden verwacht dat deze persoon op de hoogte is van alle incidenten van een plaats die ver van zijn dorp ligt, die voor herhaling een klein afgelegen dorp is die aan de andere kant van de rivier ligt in verband tot het districtcentrum en zonder elektriciteit en aldus zonder modern communicatiemiddel. De scholing van de verzoeker verandert hieraan niets; des te meer aangezien hij niet zo regelmatig naar school kon gaan omdat hij zijn vader op het land moest helpen. Het feit dat de heer SHINWARI veel pagina's over het nieuws en politiek "like" op Facebook is in dit geval niet relevant aangezien hij, zoals verklaard tijdens het gehoor, zijn Facebook-profiel in 2016 creëerde, na zijn aankomst in België. Het creëren van een Facebook-profiel bij hun aankomen in Europa is een wijdverspreid fenomeen onder asielzoekers. Het is ook heel begrijpelijk dat iemand die heel zijn leven geïsoleerd werd van de media en de sociale netwerken om er zeer geïnteresseerd te zijn bij zijn vlucht uit zijn land. De heer SHINWARI legt ook uit dat hij er nu echter heel weinig tijd aan besteedt en niet kijkt naar de informatie voorafgaand aan zijn vlucht uit het land.

2. Betreffende de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet
In subsidiaire orde, vraagt de verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat hij een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Op grond van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet:

"§2. Ernstige schade bestaat uit:

1. Doodstraf of executie; of,
2. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
3. ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Het CGVS is van mening dat de verzoeker niet uit Taporak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan in Afghanistan afkomstig is, terwijl uit de gehoorverslagen blijkt dat hij verschillende keren precieze informatie over zijn dorp en zijn regio kon aangeven (zie hierboven).

Toch uit de informatie in het administratief dossier en uit een snelle opzoek op internet² blijkt echter dat de algemene veiligheidssituatie in de provincie Baghlan ernstig is. Dat de provincie tijdelijk door de Taliban wordt bezet, dat er veel gewapende confrontaties plaatsvinden en ook noch talrijke aanslagen die de dood van veel burgerslachtoffers veroorzaken:

(...)

(EASO, Afghanistan. Security situation, december 2017, pp. 83-84).

Als gevolg, gelet op de bovenstaande overwegingen, valt de verzoeker onder de voorwaarden van artikel 48/3 of op zijn minst de voorwaarden voor de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Taporak gelegen in de regio Kelagay van het district Doshi van de provincie Baghlan. De verzoekende partij verklaart gedurende twaalf jaar naar school te zijn gegaan. Op 1 oktober 2015 zou de verzoekende partij in een discussie verwickeld zijn geraakt met een vriend die bij de taliban was. Daarbij zou de verzoekende partij kritiek hebben geuit op de taliban en door haar vriend voor ongelovige zijn uitgemaakt. Er zouden ook wederzijds klappen zijn uitgedeeld. Na dit incident zou de verzoekende partij meteen naar het huis van haar oom in Pul-i-Khumri zijn gegaan. Verzoekers vriend zou daarop diens broer, een ouder lid van de taliban, hebben ingelicht over het conflict. 's Nachts zouden de taliban naar verzoekers woning zijn gekomen en gevraagd hebben naar de verzoekende partij. Daarbij zouden zij verzoekers vader hebben geslagen. Twee dagen later zouden de taliban opnieuw naar verzoekers huis zijn gekomen, toen de verzoekende partij zich nog steeds bij haar oom zou hebben bevonden. Hierop zou verzoekers vader een *jirga* van de ouderen hebben bijeengeroepen, waar zou zijn besloten dat de verzoekende partij een spion voor de overheid is. De verzoekende partij verklaart dat zij ongeveer tien dagen na het begin van het conflict vanuit Pul-i-Khumri naar Kaboel vertrok. In Kaboel zou zij de bus hebben genomen richting Nimroz, waar zij de grens met Iran zou hebben overgestoken om verder te reizen naar Europa.

In casu betwist de verwerende partij de herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Taporak gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek

om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing enkel een Duits uitwijzingsbevel bijgebracht. Dit vormt echter geen bewijs van haar identiteit of herkomst uit het district Doshi van de provincie Baghlan.

Middels een aanvullende nota die zij neerlegt ter terechtzitting van 11 oktober 2018 brengt de verzoekende partij fotokopieën bij van haar *taskara* en van de *taskara* van haar vader, alsook de originele *taskara* van haar vader. De Raad merkt op dat de *taskara* van de vader van de verzoekende partij geen betrekking heeft op haar persoon en derhalve niet dienstig is om haar identiteit of herkomst aan te tonen. Van haar eigen *taskara* legt de verzoekende partij enkel een fotokopie neer. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan evenwel geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien vermeldt deze *taskara* volgens de gevoegde vertaling dat de verzoekende partij geboren werd in 'Wartapork', wat niet strookt met verzoekers verklaring in Taporak in de regio Kelagay te zijn geboren (stuk 6, gehoorverslag 16.04.2018, p. 3). De verzoekende partij legt tevens een medisch getuigschrift van 3 september 2018 neer, waaruit blijkt dat zij gewond is geraakt aan haar schouders tijdens een gevecht in Afghanistan. Dit document heeft geen betrekking op verzoekers identiteit of herkomst.

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook uiterst relatief is.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart op 1 januari 1995 te zijn geboren in het dorp Taporak gelegen in het district Doshi van de Afghaanse provincie Baghlan en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te

tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

In de bestreden beslissing kon op goede gronden het volgende worden vastgesteld en overwogen:

“In casu werd vastgesteld dat hoewel u over enige geografische kennis van de regio Kelagay in het district Doshi beschikt, wat een indicatie is dat u mogelijk een familiale of andere band heeft met de regio en/of dat u daar mogelijk ooit enige tijd hebt verbleven, uw kennis toch belangrijke lacunes vertoont. Zo is het bijzonder vreemd en weinig geloofwaardig dat u enkele flagrante fouten maakte wat betreft de naburige districten van uw eigen district Doshi. Gevraagd naar deze naburige districten, noemde u Pul-e-Khurmi in het noorden, Khenjan in het zuiden, Tala-wa-Barfak aan de ene kant en Andarab aan de andere kant. U beweerde stellig dat er geen andere aangrenzende districten waren. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, dat er nog twee andere aangrenzende districten zijn, namelijk Dahana-e-Ghori, waarvan de districtsgrens op louter enkele kilometer ten westen van uw eigen dorp ligt, en Nahrin, dat een tiental kilometer ten noordoosten van uw dorp ligt. Zelfs toen u werd verteld en aan de hand van een schets werd uitgelegd dat er, behalve de districten die u had opgenoemd, nog een district was dat grensde aan uw eigen district en dat vlakbij uw eigen dorp lag aan de westelijke kant (aan de zijde van de zonsondergang, net over de bergen), moest u het antwoord schuldig blijven. Volgens u lag enkel het district Tala-wa-Barfak ten westen van uw dorp (CGVS II, p. 9-10). De vaststelling dat u blijkbaar nog nooit hebt gehoord van het district Dahana-e-Ghori, dat vlakbij uw eigen dorp ligt, maakt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw bewering dat u tot voorbij het moment van meerderjarigheid (en het afwerken van uw middelbare school) voortdurend in de regio Kelagay zou hebben gewoond.

Daarenboven is gebleken dat uw kennis over recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst dermate ontoereikend is, dat helemaal geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u daar uw hele leven en tot uw beweerde vertrek uit de regio in oktober 2015 zou hebben gewoond.

Vooreerst merkt het CGVS op dat uw kennis van prominente figuren die de laatste jaren belangrijke posities innamen in de provincie Baghlan schromelijk ontoereikend is. Zo wist u wel dat Abdul Satar Bahrez de provinciegouverneur van Baghlan is en dat Sultan Mahomed Ebadi zijn voorganger is, maar bij verdere bevraging bleek deze kennis echter uiterst oppervlakkig te zijn en ingestudeerd over te komen. Gevraagd tot welke etnische groep gouverneur Abdul Satar Bahrez behoort, moet u het antwoord schuldig blijven. U zei dat hij Dari sprak, maar dat u niet wist of hij tot uw eigen etnische groep, de Pashtoenen, behoort of dat hij misschien een Tadzjiek is (CGVS I, p. 16). Gevraagd hoe lang Abdul Satar Bahrez reeds provinciegouverneur was, zei u dat hij ongeveer 5 jaar op post was. Volgens uw verklaringen zou Sultan Mahomed Ebadi dus omstreeks 2012 zijn vervangen als gouverneur door Abdul Satar Bahrez en zou deze laatste dus al ongeveer 3 jaar aan de macht zijn geweest voor uw beweerde vertrek uit de regio in oktober 2015. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Abdul Satar Bahrez pas op 8 oktober 2015 – wat samenvalt met uw beweerde vertrek uit de regio medio oktober 2015! – werd aangesteld als opvolger van Sultan Mahomed Ebadi, nadat Ebadi na aanhoudende klachten van de bevolking van Baghlan uit zijn post werd ontheven. De vaststelling dat u zo weinig kunt vertellen over de laatste gouverneur van Baghlan en dat u de aanstelling van gouverneur Bahrez dermate verkeerd situeert in de tijd – 3 jaar voor uw beweerde vertrek in plaats van net op het moment van uw vertrek – doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit het district Doshi en de provincie Baghlan.

Ook wat betreft belangrijke figuren uit uw eigen district Doshi op het moment van uw vertrek bleek uw kennis uiterst oppervlakkig. Zo wist u wel de naam van het hoofd van het district, Shamsuddin Sarhadi, maar voor het overige kon u helemaal niets over deze persoon vertellen. Toen u werd gevraagd om gelijk wat over de achtergrond van deze persoon te vertellen, zei u dat u hierover geen informatie hebt en dat u enkel zijn naam kent (CGVS I, p. 17). De naam Hadji (Mamur) Mohammed Khan, de voorganger van Sarhadi als districtshoofd van Doshi in de periode 2010-2011, bleek u volslagen onbekend te zijn, net zoals de namen van Hazifullah Sher Ali en Muhibullah Khan (CGVS I, p. 17), nochtans twee politiechefs van het district Doshi in de laatste 5 jaar voor uw beweerde vertrek uit de regio. Deze vaststellingen ondermijnen uw beweerde recente herkomst uit het district Doshi nog verder.

Voorts bleek u ook andere belangrijke personen afkomstig uit het district Doshi niet te kennen. Gevraagd naar Sadat Mansoor Naderi, zei u dat deze persoon voor de overheid werkt en enkele dagen voor het interview bij het CGVS was overleden aan een natuurlijke dood. Gevraagd uit welke regio

binnen het district Doshi deze persoon komt, zei u dat u dit niet wist (CGVS I, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Sadat Mansoor Naderi een belangrijke politicus en zakenman is in Afghanistan. Zijn vader, Sayyed Mansoor Naderi, is de hoogste religieuze leider van de sjiiitische ismaili gemeenschap in Afghanistan. De familie Naderi is afkomstig uit de Kaihan vallei in het district Doshi, waar ze uitgebreide eigendommen hebben. Sadat Mansoor Naderi, die overigens nog steeds in leven is, bezit ook enkele mijnen in het district Doshi en investeert veel in de economie van de provincie Baghlan. Dat u zo weinig zou weten over deze persoon en dat u niet blijkt te weten van welke plek in uw eigen district deze persoon afkomstig is, namelijk de Kaihan vallei, is niet geloofwaardig te noemen, temeer u zelf Kaihan als een plaats in het district Doshi vernoemt (CGVS I, p. 15). Dit toont eens te meer de oppervlakkigheid van uw kennis over het district Doshi aan. Ook wat betreft andere prominenten afkomstig uit uw eigen district bleek uw kennis quasi onbestaande. De naam Samiuddin Nazer bleek u niets te zeggen, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze persoon, die afkomstig is uit het district Doshi, in 2014 werd verkozen als provincieraadslid in Baghlan. Gevraagd naar de naam Firuzuddin Aimaq, zei u dat deze persoon 'als advocaat voor de overheid werkte'. Voor het overige kon u helemaal niets over deze persoon zeggen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze persoon, die eveneens uit Doshi afkomstig is, in 2014 werd verkozen tot vice-hoofd van de provincieraad van Baghlan. Gevraagd of u zelf namen van belangrijke politieke leiders of leiders van politieke partijen uw regio kon noemen, zei u droogweg dat 'er niemand van de overheid is bij ons in de omgeving' (CGVS I, p. 20). Het hoeft weinig betoog dat het niet geloofwaardig is dat u dermate weinig kennis hebt van belangrijke personen uit de regio waar u uw hele leven en volgens uw verklaringen tot oktober 2015 zou hebben gewoond.

Wat betreft belangrijke leiders van de Taliban in uw regio, bleek uw kennis evenzeer ontoereikend. Gevraagd naar wie Qari Mustafa is, zei u dat dit een Taliban leider is die 3 of 4 jaar geleden werd aangehouden door de overheid. Gevraagd waar deze persoon werd aangehouden, zei u dat hij onderweg was richting Doshi en dat ze hem 'daar onderweg ergens' hebben aangehouden (CGVS I, p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, werd Qari Mustafa, Taliban leider van het Doshi district, echter reeds in augustus 2011 aangehouden in Torkham, op de grens tussen Afghanistan en Pakistan. Gezien het profiel van deze persoon, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u dit toch beter zou kunnen duiden. De naam Maulvi Shams Ur-Rahman bleek u evenmin veel te zeggen. U zei dat u wel over deze persoon had gehoord, maar dat u geen informatie over hem had. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat Maulvi Shams Ur-Rahman, het toenmalige hoofd van de Taliban voor uw district, in september 2012 werd gedood door de overheid (bij een luchtaanval), zei u: "Klopt misschien, maar ik heb daar geen informatie over" (CGVS I, p. 20). De naam Maulvi Mamoor bleek u geheel onbekend (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat deze persoon in september 2014 als hoofd van de Taliban voor uw district werd gearresteerd tijdens een operatie van de overheid.

Daarenboven bleek u onaannemelijk weinig te weten over gebeurtenissen in uw regio van herkomst in de jaren voor uw beweerde vertrek in oktober 2015.

Zo beweerde dat er nooit buitenlandse troepen in de regio Kelagay waren geweest. U zei dat er in de regio nooit een basis was geweest waar buitenlandse troepen gelegerd waren (CGVS I, p. 14-15). Dit is manifest onjuist. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er tot 2012-2013 Duitse militairen waren gestationeerd op de militaire basis in Kelagay. Deze basis ligt in vogelvlucht op enkele kilometers van Taporak, het dorp waar u beweerde uw hele leven te hebben gewoond. U wist deze basis overigens wel correct te situeren nabij het dorp Bugai. Het is echter absoluut ondenkbaar dat u niet zou weten dat daar tot 2012-2013 buitenlandse soldaten waren gestationeerd indien u effectief uw hele leven en tot oktober 2015 in Taporak zou hebben gewoond.

Verder bleek u zeer weinig te weten wat betreft recente veiligheidsincidenten in de regio. Gevraagd in uw regio ooit aanvallen waren geweest op zendmasten of infrastructuur voor telefonie, antwoordde u ontkennend (CGVS I, p. 23). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat er in juli 2013 bijvoorbeeld wel degelijk een aanval gebeurde op infrastructuur voor mobiele communicatie in de regio Kelagay. Voorts bleek de naam Ahmad Shah Ramadan u niets te zeggen (CGVS I, p. 23), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in augustus 2013 in het district Doshi een aanval gebeurde op het konvooi dit lid van het Afghaanse parlement. Dit incident gebeurde op de weg naar Kabul in de Piaz-Qol regio van het district, dat vlakbij uw eigen regio Kelagay is gelegen. Gevraagd naar Ashiqullah Wafa, wist u correct aan te geven dat deze persoon een zakenman is, dat hij eigenaar is van verschillende tankstations en dat hij kandidaat voor het parlement was. Toen u werd gevraagd of er ooit iets met deze persoon is gebeurd, zei u dat u hier geen informatie over had. Toen u werd

geconfronteerd met het feit dat er in september 2014 een aanslag op zijn voertuig was geweest in de regio Kelagay, waarbij hij ongedeerd kon ontkomen, bleek dit incident u niet veel te zeggen. U antwoordde laconiek: "Ja. Dat zijn normale dingen. Dat gebeurt bij iedereen daar." (CGVS I, p. 26). U bleek evenmin te hebben gehoord van een aanslag op het leven van Mohammad Azim Mohseni (CGVS I, p. 23). In december 2014 vond er nochtans een bomaanslag plaats op het voertuig van Mohseni in het district Doshi. U benoemde Mohammad Azim Mohseni, die afkomstig uit de provincie Baghlan, overigens verkeerdelijk als lid van de districtsraad, terwijl hij natuurlijk lid is van het Afghaanse nationale parlement. De naam Ghoussudin bleek u ook maar weinig te zeggen. U zei dat een dorpsgenoot, die aan een natuurlijke dood was overleden, zo heette, maar u kende geen bekende persoon met die naam. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat Ghoussudin, volgens het districtshoofd van Doshi een 'invloedrijke persoon' uit de regio Kelagay – de regio vanwaar u volgens uw beweringen afkomstig zou zijn – in mei 2015 publiekelijk werd doorgeschooten door leden van de Taliban.

Voorts bleek u niet op de hoogte te zijn van incidenten in de regio Kelagay waarbij burgers om het leven kwamen. U zei dat 'zoiets nooit is gebeurd' in uw regio. Toen verder werd gevraagd of er in Kelagay ooit burgers waren omgekomen als gevolg van IED's (bermbommen), zei u dat dit misschien gebeurde, maar dat u hier niet van op de hoogte was (CGVS I, p. 23). Nochtans komen dergelijke incidenten geregeld voor in de regio. Zo werden er in augustus 2013 bijvoorbeeld 8 kinderen het slachtoffer van een IED toen ze hun vee lieten grazen in de Piaq-Qol regio van Doshi. Meerdere kinderen kwamen hierbij om het leven. Zoals gezegd, ligt de Piaq-Qol regio vlakbij Kelagay. In februari 2014 kwamen dan weer 3 burgers om het leven toen hun voertuig werd geraakt door een IED in de regio Kelagay. In een dergelijke context is het niet geloofwaardig dat u geen voorbeelden van deze of soortgelijke incidenten zou kunnen geven wanneer u hier uitdrukkelijk naar wordt gevraagd. Toen u vervolgens werd gevraagd of u ooit gehoord van een incident waarbij politieagenten zwemmende kinderen zouden hebben gedood, antwoordde u ontkennend. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in september 2013 een ophefmakend incident plaatsvond in het district Doshi. Enkele politieagenten zouden in een meer of rivier nabij Darmek/Dromak of Larkhaw, in de buurt van de regio Kelagay, aan het vissen zijn geweest met raketlanceerders. Hierbij raakten ze een groep kinderen die aan het zwemmen waren of zich op de oever bevonden. Meerdere jonge kinderen lieten hierbij het leven. Dit incident veroorzaakte grote opschudding; in die mate dat president Karzai persoonlijk tussenbeide kwam om een grondig onderzoek naar dit incident te garanderen en de getroffen families compensatie voor het geleden verlies te beloven. Gezien de aard en impact van deze gebeurtenis lijkt het moeilijk denkbaar dat u, die volgens uw verklaringen op dat moment in de regio verbleef, hier nog nooit van zou hebben gehoord.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat u uw hele leven gewoond zou hebben in en recent afkomstig zou zijn uit het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en deugdelijk en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat zij wel aan haar medewerkingsplicht heeft voldaan, aangezien zij alle vragen van de verwerende partij heeft beantwoord en alles wat zij weet over haar regio, belangrijke personen uit haar regio en recente incidenten die er plaatsvonden heeft overgebracht. De verwerende partij heeft volgens haar geen rekening gehouden met het feit dat zij tijdens de gehoren wel nauwkeurige informatie heeft kunnen geven over haar dorp, haar onmiddellijke leefomgeving en haar regio van herkomst. Zij verwijst in dit verband naar enkele passages uit de gehoorverslagen. De Raad stelt op basis van de bestreden beslissing vast dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de kennisvragen die de verzoekende partij correct kon beantwoorden. In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld dat deze kennis niet opweegt tegen het vastgestelde gebrek aan fundamentele kennis aangaande de geografie van verzoekers regio, prominente figuren uit Doshi en Baghlan en belangrijke gebeurtenissen die zich in de jaren voor verzoekers voorgelaten vertrek uit deze regio hebben voorgedaan.

Zoals reeds in de bestreden beslissing uiteengezet, kan het gegeven dat de verzoekende partij afkomstig zou zijn uit een klein afgelegen dorp zonder elektriciteit en moderne mediakanalen de gedane vaststellingen niet verschonen of verklaren. Uit haar verklaringen kan geenszins blijken dat de verzoekende partij in haar land van herkomst een geïsoleerd bestaan zou hebben geleid. Zoals in de bestreden beslissing ook gesteld, heeft de verzoekende partij aangegeven dat dorpsgenoten die iets

hoorden deze informatie deelden en is het opmerkelijk dat iedereen in het dorp een radio zou hebben gehad behalve de verzoekende partij (stuk 11, gehoorverslag 20.03.2017). De leefwereld van de verzoekende partij was klaarblijkelijk niet beperkt tot haar eigen dorp, aangezien zij gedurende jaren naar school is geweest in andere dorpen, cricket speelde in een ander dorp en een oom langs vaderszijde had wonen in een dorp in de buurt van Pul-i-Khumri, op een uur rijden met de auto (stuk 11, gehoorverslag 20.03.2017, p. 6-8, 11, 27). Verzoekers verklaringen getuigen tevens van een zekere vertrouwdheid met de stad Pul-i-Khumri. De verzoekende partij verklaarde dat haar vader er heen ging om grotere inkopen te doen (*ibidem*, p. 12-14). De verzoekende partij kon tevens de weg beschrijven tussen haar dorp en het districtscentrum van Doshi, alsook tussen Pul-i-Khumri en Doshi (*ibidem*, p. 8, 10, 11). Gelet op deze gedetailleerde verklaringen, acht de Raad het niet aannemelijk dat de verzoekende partij slechts één à twee keer naar Pul-i-Khumri of het districtscentrum zou zijn geweest (stuk 6, gehoorverslag 16.04.2018, p. 10, 11). Dat verzoekers leefwereld wellicht veel ruimer is dan zij wil laten uitschijnen blijkt tevens uit de vaststelling dat de verzoekende partij pas vermeldde dat zij ongeveer zes jaar eerder gedurende een maand in Pakistan heeft verbleven bij vrienden toen zij tijdens haar tweede gehoor werd geconfronteerd met bepaalde informatie op haar Facebook-profiel (stuk 6, gehoorverslag 16.04.2018, p. 12).

Hoe het ook zij, het argument dat van een Afghaans burger afkomstig uit een ruraal gebied wel mag worden verwacht dat hij op de hoogte is van gebeurtenissen in en rond zijn woonplaats, maar niet dat deze persoon op de hoogte is van alles wat gebeurt op plaatsen die verder weg gelegen zijn, is *in casu* niet afdoend. De Raad acht het hoegenaamd niet aannemelijk dat de verzoekende partij, die ongeveer twintig jaar oud moet zijn geweest ten tijde van haar vertrek, niets zou hebben opgevangen over de aanwezigheid van Duitse troepen in een nabijgelegen militaire basis of verschillende incidenten in de regio waarbij onschuldige burgers het slachtoffer werden van onoordeelkundig gebruik van zware wapens. Gezien de aard en impact van dergelijke gebeurtenissen mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij de inwoners van de betrokken regio op een of andere manier ter ore zijn gekomen.

Gelet op het voorgaande, slaagt de verzoekende partij er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Taporak gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS